

Ami

1. Vietor zosilnel a oheň iba tlel, iba tlel,

Emi**Ami**konáre stromov sa podobali rukám mŕtvych tiel,
noc mala chladný dych a voňala napätím, napätím,**Emi****Ami**

a dusivé ticho nikto nerušil.

D**Ami****Dmi****Ami**

Tma striedala sa len s temnotou a ráno bolo najďalej,

D**Ami**

iba mesiac žiaril divným svetom

E**Ami**

a pretínal mŕj sen, pretínal mŕj sen.

2. Náhle som zmeravel, blízko sa pohol tieň, pohol tieň,
ten vlk stál pri mne a od chladu sa chvel,
zuby ako z mliečnej hmly, v očiach divý lesk, divý lesk,
keď clivo zavyl, nebom sa mihol blesk.
Krv zanechával v svojej stope, niekto mu ublížil,
od tuláka čakal pomoc v chvíli,
keď sám už nemal síl, sám už nemal síl.

3. Bolo vidno, že má hlad, dávno nič neuložil, neuložil,
a tak som vlastnú stravu na dva diely rozdelil,
na vďaka vlčích očí nikto z vás by nevsadil, nevsadil,
no dravec stráca krutosť, keď človeku uverí.
Ten vlk sa potom túlal so mnou po ďalekých prériách,
lepšieho priateľa v tomto kraji
som nemohol mať, som nemohol mať.